



## Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

2. září 2021 \*

„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb služeb – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 5 odst. 2 – Odhadce automobilů usazený v členském státě, který se pohybuje na území hostitelského členského státu za účelem dočasného a příležitostného výkonu svého povolání – Odmítnutí profesního orgánu hostitelského členského státu, v němž byl dříve usazen, zapsat jej do registru dočasného a příležitostného poskytování služeb – Pojem ‚dočasné a příležitostné poskytování služeb‘ “

Ve věci C-502/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím cour d'appel de Mons (odvolací soud v Mons) (Belgie) ze dne 22. září 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 5. října 2020, v řízení

**TP**

proti

**Institut des Experts en Automobiles,**

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení N. Piçarra, předseda, M. Vilaras (zpravodaj), předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy devátého senátu, a K. Jürimäe, soudkyně,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za TP V. Grévym, avocat,
- za Institut des Experts en Automobiles P. Bottemanem a R. Moldersem-Pierrem, avocats,
- za belgickou vládu L. Van den Broeck, M. Jacobs a C. Pochet, jako zmocněnkyněmi,

\* Jednací jazyk: francouzština.

- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jakož i T. Machovičovou, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a M. Gijzen, jako zmocněnkyněmi,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi Ě. Gippini Fournierem a J. Samnadda, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

### **Rozsudek**

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 49 SFEU, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013 (Úř. věst. 2013, L 354, s. 132) (dále jen „směrnice 2005/36“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi TP a Institut des Experts en Automobiles (dále jen „IEA“) ve věci výkonu povolání TP jako odhadce automobilů v Belgii.

### **Právní rámec**

#### ***Unijní právo***

- 3 Bod 11 odůvodnění směrnice 2005/36 zejména uvádí, že cílem této směrnice není zasahovat do oprávněného zájmu členských států zabránit tomu, aby se někteří z jejich občanů mohli zneužívajícím způsobem vyhnout uplatňování vnitrostátních právních předpisů v oblasti povolání.
- 4 Článek 3 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) ‚regulovaným povoláním‘ odborná činnost nebo soubor činností, u níž je přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazen přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům určité odborné kvalifikace; takovým způsobem výkonu vyhrazeným právními a správními předpisy držitelům určité odborné kvalifikace je zejména používání profesního označení. Neuplatňuje-li se první věta této definice, považuje se povolání uvedené v odstavci 2 za regulované;
- b) ‚odbornou kvalifikací‘ kvalifikace doložená dokladem o dosažené kvalifikaci, osvědčení způsobilosti uvedené v čl. 11 písm. a) bodě i) nebo odborná praxe;

[...]“

5 Hlava II uvedené směrnice, nadepsaná „Volné poskytování služeb“, obsahuje články 5 až 9 této směrnice. Článek 5, nadepsaný „Zásada volného poskytování služeb“, stanoví:

„1. Aniž jsou dotčeny zvláštní právní předpisy [Unie] a články 6 a 7 této směrnice, neomezí členské státy z žádného důvodu vztahujícího se k odborné kvalifikaci poskytování služeb v jiném členském státě:

a) je-li poskytovatel služby v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu stejného povolání (dále jen ‚členský stát usazení‘) a

b) pokud se poskytovatel služby přestěhuje, vykonával-li toto povolání v jednom nebo několika členských státech po dobu nejméně jednoho roku během deseti let předcházejících poskytování služeb a není-li povolání v členském státě usazení regulováno. Podmínka výkonu povolání po dobu jednoho roku se neuplatňuje v případě, že se povolání nebo vzdělání a odborná příprava, které k tomuto povolání vedou, regulují.

2. Tato hlava se použije pouze tehdy, pokud se poskytovatel služby pohybuje na území hostitelského členského státu, aby zde dočasně a příležitostně vykonával povolání uvedené v odstavci 1.

Povaha dočasného a příležitostného poskytování služeb se posuzuje případ od případu, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost.

3. Pokud se poskytovatel služeb pohybuje, podléhá pravidlům pro výkon povolání stavovské, zákonné nebo správní povahy, která jsou přímo spojena s odbornou kvalifikací, například definice povolání, užívání profesních označení a vážné zanedbání povinné péče při výkonu povolání, které přímo a konkrétně souvisí s ochranou a bezpečností spotřebitele, jakož i disciplinárním předpisům, které se v hostitelském členském státě vztahují na příslušníky povolání, kteří zde vykonávají stejné povolání.“

6 Článek 6 téže směrnice, nadepsaný „Osvobození“, v prvním pododstavci v písm. a) stanoví:

„Podle čl. 5 odst. 1 osvobodí hostitelský členský stát poskytovatele služeb usazené v jiném členském státě od požadavků, které ukládá příslušníkům povolání usazeným na svém území, týkajících se:

a) povolení, registrace nebo členství v profesní organizaci nebo subjektu. Členské státy mohou pro snadnější uplatňování disciplinárních předpisů platných na jejich území podle čl. 5 odst. 3 stanovit automatickou dočasnou registraci nebo formální členství v takové profesní organizaci nebo subjektu za předpokladu, že tato registrace nebo členství nezpozdí nebo jakýmkoli způsobem neztíží poskytování služeb a nepředstavuje pro poskytovatele služeb dodatečné náklady. [...]“

7 Podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2005/36 mohou členské státy požadovat, aby v případě, že se poskytovatel služby poprvé pohybuje z jednoho členského státu do druhého za účelem poskytování služeb, předem uvědomil příslušný orgán v hostitelském členském státě. Toto ohlášení se jednou ročně obnovuje, pokud poskytovatel služeb chce v daném roce dočasně nebo příležitostně poskytovat služby v tomto členském státě.

## **Belgické právo**

### *Zákon ze dne 15. května 2007*

- 8 V Belgii jsou postavení, práva a povinnosti odhadců automobilů předmětem zákona ze dne 15. května 2007 o uznávání a ochraně povolání odhadce automobilů a zřízení Institutu odhadců automobilů (*Moniteur belge* ze dne 2. června 2007, s. 28087), ve znění zákona ze dne 6. října 2011 (*Moniteur belge* ze dne 10. listopadu 2011, s. 67853) (dále jen „zákon ze dne 15. května 2007“).
- 9 Podle čl. 5 odst. 1 bodu 2 písm. b) zákona ze dne 15. května 2007 se postavení člena IEA přiznává každé fyzické osobě, která se hodlá usadit v Belgii jako odhadce automobilů, a požádá o to, pokud předloží osvědčení způsobilosti nebo doklad o dosažené kvalifikaci vydaný členským státem Evropské unie. Bod 6 článku 5 odst. 1 tohoto zákona dodává, že dotyčná osoba musí být zapsána na seznam členů IEA.
- 10 Článek 6 uvedeného zákona stanoví:  
„V případě, že se v rámci volného pohybu služeb státní příslušníci členských států Unie [...] poprvé přestěhují na území Belgie za účelem dočasného a příležitostného výkonu povolání odhadce automobilů, uvědomí o tom předem příslušnou komoru rady [IEA] prostřednictvím písemného prohlášení v souladu s čl. 9 [odst. 1] zákona ze dne 12. února 2008, kterým se zavádí [...] obecný rámec pro uznávání odborných kvalifikací [EU]. [...]“

### *Zákon ze dne 12. února 2008*

- 11 Směrnice 2005/36 byla provedena do belgického práva zákonem ze dne 12. února 2008, kterým se zavádí obecný rámec pro uznávání odborných kvalifikací EU (*Moniteur belge* ze dne 2. dubna 2008, s. 17886, dále jen „zákon ze dne 12. února 2008“).
- 12 Hlava II tohoto zákona, nadepsaná „Volný pohyb služeb“, obsahuje články 6 až 11 tohoto zákona. Článek 6 uvedeného zákona stanoví:  
„Tato hlava se použije pouze tehdy, pokud se poskytovatel služby přemístí na území Belgie, aby zde dočasně a příležitostně vykonával povolání uvedené v čl. 7 [odst. 1].  
Povaha dočasného a příležitostného poskytování služeb se posuzuje případ od případu, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost.“
- 13 Článek 9 téhož zákona upravuje režim předchozího ohlášení v souladu s článkem 7 směrnice 2005/36.

## **Spor v původním řízení a předběžné otázky**

- 14 TP v Belgii po mnoho let vykonával povolání odhadce automobilů. Od 28. ledna 2014 pobývá na území Lucemburského velkovévodství a vykonává zde stejné povolání.

- 15 Předkládající soud uvádí, že z informací předložených TP vyplývá, že i když od tohoto data plnil některé úkoly v Belgii, převážná část jeho výdělečné činnosti se v současné době uskutečňuje mimo belgické území, takže profesní činnost, kterou vykonává v Belgii, může být kvalifikována jako „vedlejší“.
- 16 V září 2015 vyzvala IEA TP, aby se za účelem regularizace své situace v Belgii zapsal na seznam členů IEA.
- 17 TP odmítl takovou žádost podat a vzhledem k tomu, že podle jeho údajů zpracovává některé znalecké posudky v Belgii, požádal o zápis do dočasného a příležitostného seznamu odhadců automobilů podle článku 9 zákona ze dne 12. února 2008.
- 18 IEA má za to, že TP tím, že vykonává povolání odhadce automobilů v Belgii, aniž je členem IEA, vykonává protiprávní a nekalou činnost. Podal tedy žalobu proti TP k tribunal de commerce du Hainaut (obchodní soud v Hainaut, Belgie) s cílem zakázat používání dokladu odhadce automobilů, jakož i výkon tohoto povolání v Belgii.
- 19 TP podal k témuž soudu vzájemnou žalobu, aby nařídil jeho zápis na dočasný a příležitostný seznam odhadců automobilů podle článku 6 zákona ze dne 15. května 2007.
- 20 Rozsudkem ze dne 29. listopadu 2017 tribunal de commerce du Hainaut (obchodní soud v Hainaut) vyhověl žalobě IEA a vzájemnou žalobu TP zamítl. Dne 15. února 2018 podal TP proti tomuto rozsudku odvolání k předkládajícímu soudu.
- 21 Rozsudkem ze dne 3. prosince 2019 prohlásil předkládající soud odvolání TP za přípustné a na základě dokumentů jím předložených rozhodl, že má v Lucembursku provozovnu ve smyslu článků 16 až 19 směrnice 2005/36.
- 22 Předkládající soud však uvádí, že má pochybnosti o souladu výkladu výrazů „dočasné a příležitostné“ obsažených v článku 6 zákona ze dne 15. května 2007, jak jej obhájí IEA, podle něhož předchozí výkon trvalé a pravidelné činnosti v jednom členském státě brání uznání dočasné a příležitostné povahy výkonu téže činnosti v tomto členském státě po usazení dotyčné osoby v jiném členském státě. TP přitom pokračuje v činnosti, kterou v Belgii vykonával po dobu více než 25 let.
- 23 Dále má uvedený soud za to, že dočasná povaha poskytování služeb musí být posuzována nejen s ohledem na dobu trvání poskytování této služby, ale také s ohledem na její pravidelnost, opakovanost a nepřetržitost. Z toho vyvozuje, že určitý opakovaný výskyt v zásadě nebrání uznání dočasné povahy činnosti. Kromě toho dočasná povaha poskytování služeb nevylučuje možnost dotyčné osoby vytvořit si v členském státě, v němž poskytuje své služby, určitou infrastrukturu, jako je kancelář.
- 24 Za těchto podmínek se cour d'appel de Mons (odvolací soud v Mons) (Belgie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:  
„1) Mohou být ustanovení [čl. 5 odst. 1 bod 2 písm. b) a článku] 6 zákona [...] ze dne 15. května 2007 [...], vykládaná ve spojení s ustanoveními zákona ze dne 12. února 2008 [...], zvláště články 6, 8 a 9, vykládaná v tom smyslu, že poskytovatel služeb, který změnil místo svého usazení a usadí se v jiném členském státě, nemůže být po této změně zapsán ve státě

svého původu, čili v Belgii, do registru poskytovatelů dočasných a příležitostných služeb IEA, aby tam vykonával dočasnou a příležitostnou činnost? Je takový výklad slučitelný se svobodou usazování uznanou v unijním právu?

- 2) Jsou ustanovení [čl. 5 odst. 1 bodu 2 písm. b) a článku] 6 zákona [...] ze dne 15. května 2007 [...], vykládaná ve spojení s ustanoveními zákona ze dne 12. února 2008 [...], zvláště články 6, 8 a 9, slučitelná s výše uvedenými ustanoveními [směrnice 2005/36], pokud jsou vykládaná v tom smyslu, že pojem ‚dočasná a příležitostná činnost‘ vylučuje možnost, aby poskytovatel služeb usazený v členském státě původu poskytoval služby v jiném členském státě, pokud jsou tyto služby do určité míry opakované, přestože nejsou pravidelné, nebo aby měl v tomto jiném členském státě určitou infrastrukturu?“

### K předběžným otázkám

- 25 Úvodem je třeba připomenout, že i když doslovný obsah otázek položených předkládajícím soudem v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vybízí Soudní dvůr k tomu, aby se vyjádřil ke slučitelnosti ustanovení vnitrostátního práva s unijním právem, nic nebrání Soudnímu dvoru, aby podal tomuto soudu užitečnou odpověď a poskytl mu poznatky k výkladu unijního práva, které jemu samotnému umožní rozhodnout o výkladu vnitrostátního práva a o jeho slučitelnosti s unijním právem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2020, CTT – Correios de Portugal, C-661/18, EU:C:2020:335, bod 29 a citovaná judikatura).
- 26 Pokud jde o spor v původním řízení, ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že TP je v Lucembursku legálně usazen a vykonává zde povolání odhadce automobilů. Kromě toho předkládající soud odkazuje na „úkoly“ vykonávané TP v několika členských státech, zejména na území Belgického království, což s sebou nese fyzické přemístění do tohoto členského státu za účelem výkonu jeho povolání.
- 27 Z toho vyplývá, že na takové poskytování služeb se vztahuje článek 5 směrnice 2005/36, jehož odst. 1 písm. a) zakotvuje zásadu, podle které členské státy nemohou omezit poskytování služeb z žádného důvodu vztahujícího se k odborné kvalifikaci, je-li poskytovatel služby v souladu se zákonem usazen v jiném členském státě za účelem výkonu stejného povolání. V tomto ohledu odstavec 2 tohoto článku upřesňuje, že ustanovení hlavy II směrnice 2005/36 se použijí pouze tehdy, pokud se poskytovatel služby pohybuje na území hostitelského členského státu ve smyslu tohoto ustanovení, aby zde dočasně a příležitostně vykonával povolání.
- 28 Dále vzhledem k tomu, že se na okolnosti věci v původním řízení vztahuje hlava II směrnice 2005/36, která obsahuje článek 5 této směrnice, článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36) se na rozdíl od toho, co tvrdila nizozemská vláda ve svém písemném vyjádření předloženém Soudnímu dvoru, nepoužije. Na základě čl. 17 bodu 6 této směrnice se totiž článek 16 této směrnice nepoužije na záležitosti, na něž se vztahuje hlava II směrnice 2005/36, a na požadavky v členském státě, v němž je služba poskytována, které vyhražují činnost konkrétní profesí (rozsudek ze dne 17. prosince 2015, X-Steuerberatungsgesellschaft, C-342/14, EU:C:2015:827, bod 36).
- 29 S ohledem na tato upřesnění je třeba mít za to, že podstatou otázek předkládajícího soudu, které musí být přezkoumány společně, je, zda čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/36 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě hostitelského členského státu ve smyslu tohoto ustanovení, která

dle výkladu příslušných orgánů tohoto členského státu neumožňuje odborníkovi usazenému v jiném členském státě dočasně a příležitostně vykonávat své povolání na území hostitelského členského státu z důvodů, že tento odborník měl v minulosti v tomto členském státě provozovnu, že služby, které poskytuje, se do jisté míry opakují a že si v uvedeném členském státě vytvořil určitou infrastrukturu, jako je kancelář.

- 30 Za účelem odpovědi na tyto otázky je nezbytné provést výklad čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/36, a konkrétně pojmu „dočasný a příležitostný“ výkon povolání v hostitelském členském státě, který je uveden v tomto ustanovení, ve světle judikatury Soudního dvora týkající se volného pohybu služeb zakotveného v článku 56 SFEU.
- 31 V této souvislosti již Soudní dvůr rozhodl, že je třeba rozlišovat mezi působností volného pohybu služeb a působností svobody usazování. Za tímto účelem je důležité určit, zda je hospodářský subjekt usazen v členském státě, v němž nabízí předmětnou službu, či nikoli. Pokud je usazen v členském státě, v němž tuto službu nabízí, vztahuje se na něj působnost svobody usazování, jak je vymezena v článku 49 SFEU. Pokud však hospodářský subjekt není v členském státě poskytnutí služby usazen, je přeshraničním poskytovatelem, na kterého se vztahuje volný pohyb služeb (rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 34 a citovaná judikatura).
- 32 Pojem „usazení“ ve smyslu ustanovení Smlouvy o FEU týkajících se svobody usazování zahrnuje skutečný výkon hospodářské činnosti prostřednictvím stále provozovny v hostitelském členském státě po neurčitou dobu. Předpokládá tedy skutečné usazení dotyčného hospodářského subjektu v tomto členském státě a výkon skutečné hospodářské činnosti v tomto státě (rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 35 a citovaná judikatura).
- 33 Kromě toho je třeba upřesnit, že ve smyslu ustanovení Smlouvy o FEU týkajících se svobody usazování může být osoba usazena ve více než jednom členském státě, zejména prostřednictvím zřízení druhého sídla hospodářské činnosti (rozsudek ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, bod 24 a citovaná judikatura).
- 34 Naproti tomu v případě, kdy se poskytovatel určité služby přemístí do jiného členského státu, než je členský stát, v němž je usazen, ustanovení kapitoly Smlouvy o FEU týkající se služeb, a zejména čl. 57 třetí pododstavec SFEU stanoví, že tento poskytovatel zde bude provozovat činnost dočasně (rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, bod 36 a citovaná judikatura).
- 35 Podle judikatury Soudního dvora pojem „služba“ ve smyslu Smlouvy o FEU může zahrnovat služby velmi rozličné povahy, včetně služeb, které hospodářský subjekt usazený v členském státě poskytuje více či méně často nebo pravidelně, i po delší dobu, osobám usazeným v jednom nebo více jiných členských státech. Žádné ustanovení Smlouvy o FEU ostatně neumožňuje abstraktním způsobem určit délku nebo četnost, od které již nelze poskytnutí služby nebo určitého typu služby v jiném členském státě považovat za poskytování služeb ve smyslu Smlouvy o FEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. prosince 2003, Schnitzer, C-215/01, EU:C:2003:662, body 30 a 31, jakož i ze dne 10. května 2012, Duomo Gpa a další, C-357/10 až C-359/10, EU:C:2012:283, bod 32).

- 36 Kromě toho Soudní dvůr rozhodl, že dočasná povaha poskytování služby nevyklučuje možnost poskytovatele služeb vytvořit si určitou infrastrukturu v hostitelském členském státě (včetně kanceláře, kabinetu nebo pracovny), pokud je tato infrastruktura nezbytná pro účely poskytování dotyčné služby (rozsudek ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, bod 27).
- 37 S ohledem na tyto úvahy je třeba odpovědět na položené otázky.
- 38 Zaprvé v situaci, kdy se odborník usazený v členském státě pohybuje na území hostitelského členského státu, ve kterém měl v minulosti provozovnu, aby tam nadále vykonával pouze dočasně a příležitostně své povolání, mají příslušné orgány tohoto členského státu právo, jak potvrzuje bod 11 odůvodnění směrnice 2005/36, ověřit pravdivost tvrzení uvedeného odborníka, aby se ujistily, že se nepokouší zneužívajícím způsobem vyhýbat uplatňování vnitrostátních právních předpisů v oblasti povolání.
- 39 Kromě toho v takové situaci z článků 56 a 57 SFEU nebo čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/36 ani z judikatury Soudního dvora citované v bodech 31 až 36 tohoto rozsudku nevyplývá, že pouhá skutečnost, že v minulosti měl odborník provozovnu v hostitelském členském státě, může bránit tomu, aby při výkonu volného pohybu služeb vykonával své povolání v posledně uvedeném členském státě tak, že se do něj přemístí z členského státu, ve kterém je v současnosti usazen.
- 40 Zadruhé z judikatury citované v bodě 35 tohoto rozsudku vyplývá, že skutečnost, že služby poskytované v hostitelském členském státě odborníkem usazeným v jiném členském státě se do jisté míry opakují, nebrání tomu, aby byly kvalifikovány jako služby poskytované „dočasně a příležitostně“ ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/36 v hostitelském členském státě.
- 41 Zatřetí z judikatury citované v bodě 36 tohoto rozsudku vyplývá, že skutečnost, že odborník si v této situaci v hostitelském členském státě vytvoří určitou infrastrukturu, jako je kancelář, sama o sobě nebrání takové kvalifikaci poskytování služeb, které poskytuje v hostitelském členském státě.
- 42 Konečně je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36 jsou poskytovatelé služeb usazení v jiném členském státě, kteří jsou uvedeni v článku 5 této směrnice, osvobozeni od požadavků, které ukládá příslušníkům povolání usazeným na území hostitelského členského státu, týkajících se zejména povolení, registrace nebo členství v profesní organizaci nebo subjektu, přičemž tento členský stát může stanovit pouze automatickou dočasnou registraci nebo formální členství v takové profesní organizaci nebo subjektu k usnadnění použití disciplinárních ustanovení v souladu s čl. 5 odst. 3 uvedené směrnice, a zejména za předpokladu, že tato nezpozdí nebo jakýmkoli způsobem neztíží poskytování služeb.
- 43 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/36 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě hostitelského členského státu ve smyslu tohoto ustanovení, která dle výkladu příslušných orgánů tohoto členského státu neumožňuje odborníkovi usazenému v jiném členském státě dočasně a příležitostně vykonávat své povolání na území hostitelského členského státu z důvodů, že tento odborník měl v minulosti v tomto členském státě provozovnu, že služby, které poskytuje, se do jisté míry opakují nebo že si v uvedeném členském státě vytvořil určitou infrastrukturu, jako je kancelář.



## K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

**Článek 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě hostitelského členského státu ve smyslu tohoto ustanovení, která dle výkladu příslušných orgánů tohoto členského státu neumožňuje odborníkovi usazenému v jiném členském státě dočasně a příležitostně vykonávat své povolání na území hostitelského členského státu z důvodů, že tento odborník měl v minulosti v tomto členském státě provozovnu, že služby, které poskytuje, se do jisté míry opakují nebo že si v uvedeném členském státě vytvořil určitou infrastrukturu, jako je kancelář.**

Podpisy.